

РЕШЕНИЕ

№ 18321

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДОБРОМИРА СТ. ЗДРАВКОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20231110144655 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба с вх. № 225732/09.08.2023 г., уточнена с молба с вх. № 230740/16.08.2023 г. и с молба с вх. № 241376/29.08.2023 г., по чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, подадена от С. С. Й. в лично качество и в качеството на майка и законен представител на малолетната К. К. Й.. В молбата се сочат извършени спрямо молителите актове на домашно насилие от дата 18.07.2023 г., 07.08.2023г. и 08.08.2023г., описани по време, място и начин на извършване.

С определение от 16.10.2023 г. е конституирана на основание чл. 9, ал. 2 от ЗЗДН К. К. Й. ЕГН: *****, действаща чрез своя родител и законен представител С. С. Й. в производството по делото в качеството на пострадало лице.

Ответникът оспорва фактическите твърдения, изложени в молбата.

Със заповед за незабавна защита № 249 от 31.08.2023 г. съдът е наложил мярка за защита срещу ответника по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗДН /задължаване да се въздържа от домашно насилие спрямо молителите и отстраняване на ответника от съвместно обитаваното жилище за срок до издаването на заповедта за защита или отказа на съда/.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е съпруг на молителя и баща на пострадалата, поради което съдът, приема че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 3 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, поради което е допустима.

По основателността:

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че молителката С. Й. и ответникът К. Й. са сключили граждански брак на 07.05.2016 г. Установява, че са родители на пострадалата К. Й., родена на 28.06.2014 г., видно от приетото по делото удостоверение за раждане № 3296140347 от 03.07.2014г. Във фактическа раздяла от месец юни 2022 г., към момента на приключване на устните състезания е образувано бракоразводно гр. дело № 31178/2023г. по описа на 158 състав на Софийски районен съд.

От представената декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН се установяват релевантните за производството факти. Тя съдържа надлежно описание на декларираните актове на домашно насилие. От нея може да се направи извод, че на 18.07.2023г. около 19.00 часа в семейното жилище на страните в ж.к. „Дружба 1“, бл. 5, вх. Г, ет. 1, ап. 75 между ответника и пострадалата К. Й., негова дъщеря, възникнал спор, при който той й казал, че иска да я види в ковчег. Детето се разстроило, поискало майка й С. Й. да я прибере, а впоследствие, когато молителката С. Й. дошла, ответникът заплашил, че ще ги убие, пребие и никой не може да го спре.

На 07.08.2023 г. около 21.30 часа отв. Й. казал в телефонен разговор на молителката С. Й., че няма нужда от развод, защото няма да е жива, че не му пука и ще я убие, както и че ще се постарее да я уволнят.

На 08.08.2023 г. отишъл на работното място на молителката С. Й. и в периода между 13.00 часа и 20.00 часа й позвънил 15 пъти.

Съдържанието на декларацията не е оборено от останалите доказателствени източници и съдържанието й следва да бъде кредитирано в цялост, доколкото на основание чл. 13, ал. 2, т. 3 ЗЗДН представлява годно доказателствено средство. Декларацията хармонира с изготвения социален доклад, от който производно възпроизвежда възприятията на пострадалата малолетна К. Й. относно заплахите, че ще тя и майка й ще бъдат в ковчег, като той ще плати погребението. Косвено подкрепя декларацията намира в показаните на свидетелите Луланкова и Божичкова, които излагат, че непосредствено са възприемали

поведение на ответника в този темпорален период, който в телефонни разговори е наричал молителката „курва“, „мръсница“, „боклук“, ще бъде поставена в ковчег, преследвал я е. Описаните от тях актове са извън предмета на доказване в настоящото производство, тъй като не са наведени в сезиращата молба, същевременно от изложеното следва извод, че са извършени в различно време от посоченото в молбата, тъй като е било по време, в което били на работа. Въпреки това съобщеното от тях добре косвено кореспондира със съдържанието на декларацията, като сочи, че ответникът проявява системна склонност да заплашва жена си и дъщеря си със смърт и да ги следи и преследва, което пък им причинява изключителен стрес.

Показанията на свидетелките Й. и Василева не установяват релевантни за спора обстоятелства, тъй като никоя от тях не твърди да е възприела поведението на страните на 07-ми и 8-ми август 2023 г. Колкото до твърденията им, че ответникът не е агресивен, не проявява склонност към заплахи, съдът не ги кредитира, отчитайки заинтересоваността им от изхода на делото по реда на чл. 172 ГПК.

Липсват доказателства, че ответникът е осъществил на останалите описани в молбата и в Молба с вх. № 230740/16.08.2023 г. деяния, употребявайки посочените в нея изразни средства.

Съдът, намира че поведението на ответника съставлява акт на домашно психическо насилие, изразяващо се в използване на изразни средства на 18.07.2023 г. и 07.08.2023 г. по отношения на молителката, които могат да породят основателен страх, че ще я лиши от живот или ще се саморазправи физически с нея, казвайки й, че ще убие нея и дъщеря им и никой не може да го спре, че няма нужда от развод, защото няма да е жива, че не му пука и ще я убие. Форма на психическо насилие в контекста на отношенията им е и заплахата, че ще се постарее да я уволнят от работа, отправена на 07.08.2023 г. последвана от непредвидено посещение на работното ѝ място на 08.08.2023 г. и реализиране на 15 позвънявания за период няколко часа. Чрез това поведение ответникът демонстрира желание за физическо и психическо надмощие над молителката С. Й., очевидно, за да всее страх в нея.

Поведението на ответника на 18.07.2023 г. по отношение на пострадалата К. Й. също следва да се квалифицира като акт на психическо насилие реализирано чрез изразяване на желание да я види в ковчег и последващата закана, че ще убие и пребие нея и майка ѝ.

По отношение на мерките за защита:

Доказаното наличие на акт на домашно насилие има за законна последица определяне на мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН. Преди всичко при

налагането на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, съдът не е обвързан от искането на молителя, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки, както и да съобрази за какъв срок да наложи мерки за защита, ако налага такива /по арг. от чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/.

В настоящия случай подходяща за осъществяване на защита на молителя се явява мярката по чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 3 и т. 5 ЗЗДН, а именно: да се задължи нарушителят да се въздържа от извършване на домашно насилие, забрана да приближава двете пострадали лица, жилището, местоработата и местата за социални контакти и задължаване да посещава специализирани програми.

Касае се до поредица от изключително дръзки и цинични актове на домашно насилие, с които системно демонстрира желанието си да всява страх у пострадалите, заплашвайки ги или намеквайки им за предстояща физическа саморазправа или смърт. Особено укоримо е поведението спрямо неговата дъщеря. Това сочи, че в правната му сфера следва да се интервенира с по-голям интензитет чрез комплекс от мерки.

На ответника следва да бъде забранено да приближава двете пострадали лица С. С. Й. и К. К. Й., жилището, местоработата и местата за социални контакти на разстояние, по-малко от 100,00 метра, за срок от една година.

С оглед постигане на превенция на пострадалите съдът приема, че е мярката по чл.5, ал.1, т. 5 ЗЗДН е подходящ срок от една при честота от две посещения на месец, което време намира за достатъчно за преосмисляне на поведението от страна на ответника и изграждане на подходящ модел на общуване.

Съгласно чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН „във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.“. Предвидената в тази норма глоба представлява административно наказание (по арг.от чл. 13, б. „б“ от ЗАНН), което съдът е длъжен да наложи при установен акт на домашно насилие, но което следва да бъде индивидуализирано по размер в законовите предели при спазване на чл. 27 от ЗАНН.

При преценката си относно размера на глобата съобрази, от една страна, характера и тежестта на извършеното, доколкото е нетипично за подобен вид деяния, но доколкото не са налице доказателства за доходите на ответника,

поради което намира, че следва да наложи глоба по отношение ответника в размер на минималния такъв, предвиден в закона, а именно глоба в размер на 200 лева, която ще осигури постигане целите на административното наказание по чл. 12 от ЗАНН, като въздейства поправителна на ответника

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на ответника Топалов, която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева, дължима в полза на съда, доколкото съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЗДН тя не се внася предварително от молителя.

Претенция за присъждане на сторените по делото разноски не е заявена от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по разпределяне на разноските в настоящото производство.

Водим от горното съдът на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН

РЕШИ:

ИЗДАВА заповед за защита на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН срещу **К. Б. Й.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Дружба“, бл. 5, вх. Г, ет. 1, ап. 75, като му **НАЛАГА** мярка за защита на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН, като го **ЗАДЪЛЖАВА ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от извършване на домашно насилие спрямо **С. С. Й.**, ЕГН *****, и **К. К. Й.**, ЕГН *****, считано от датата на издаване на заповедта.

ЗАБРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН на **К. Б. Й.**, ЕГН *****, да се доближава до **С. С. Й.**, ЕГН *****, по-малко от 100 метра за срок от 1 година, считано от издаване на заповедта за защита.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 5 ЗЗДН **К. Б. Й.**, ЕГН *****, да посещава специализирана програма в "Център за превенция на правонарушенията" при Асоциация "Деметра", гр. София, кв. "Сухата река", бл. 18, вх. "А", тел. 0898583019, 0882838044, email: centerzakonsultirane@demetra.bg, за срок от една година, при честота от две посещения на месец.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН, **К. Б. Й.**, ЕГН *****, че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН на **К. Б. Й.**, ЕГН *****,

глоба в размер на 200,00 лв.

ОСЪЖДА К. Б. Й., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на **25 лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в **7-дневен срок** от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ на МВР по местоживее на нарушителя за сведение и изпълнение, съгласно чл. 21, ал. 1 ЗЗДН.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Софийски районен съд: _____